

Groeten uit Mulo

Aan het eind van 2013 wil ik namens onze community in Mulo al onze donateurs bedanken voor de hulp die we hebben ontvangen om verschillende projecten te realiseren ten bate van de bevolking die te lijden hebben van de steeds terugkerende onrust in de streek. Eind 2011 is met uw hulp de weg over een afstand van 12 kilometer klaar gekomen waar we samen met de bevolking voor geijverd hebben. De mensen kunnen zich nu per motor of fiets verplaatsen in plaats van twee tot drie uur te voet de afstand af te moeten leggen. Kleine vrachtwagens vervoeren nu de opbrengst van hun akkers naar Lubero, het centrum van de streek.

Na de voltooiing van de weg hebben we eindelijk de bouw van de lagere school ter hand kunnen nemen. Het geld daarvoor was beschikbaar voor drie klassen, al in 2009, maar vanwege rondtrekkende militairen en rebellen kon er aan bouwen gedurende drie jaren niet gedacht worden. Voordeel was nu wel het gereedkomen van de weg zodat de materialen die van Lubero moesten komen per vrachtwagen vervoerd konden worden. Omdat de fundamente al in 2009 gelegd waren konden de drie klassen in minder dan een maand gebouwd worden. Dat is gebeurd in februari 2012. Zie hier enkele foto's.

Bij de foto: De drie klaslokalen die in 2012 gebouwd zijn. Ontbreken nog de schoolbanken en de tafels voor de onderwijzer/es. De klassen worden al gebruikt sinds 2012.

Het onderwijzend personeel met de directrice helemaal rechts.

Een gedeelte van de overige klassen die aan verbetering toe zijn.

Het schoolgebouw is een teken van solidariteit en draagt ongetwijfeld bij aan de bevordering van de vrede voor de bevolking die de afgelopen jaren veel hebben geleden van militairen en elkaar concurerende bendes. Weliswaar voldoet de school nog niet aan de behoeften want in de omgeving bevinden zich nog drie andere lagere scholen die er even slecht aan toe zijn Munyalimwe, Kilahu en Kikuli. Het zijn maar noodscholen opgetrokken van latten met leem bestreken en met een dak van blaren. De school in Vulenze heeft nu drie lokalen van steen maar er moeten er nog drie bij komen met een bureau voor de directrice en een aantal toiletten. Vervolgens moeten er ook 2 middelbare scholen komen. In Vulenze was al

begonnen met een middelbare school maar de leerlingen zijn moeten vluchten om niet door de een of andere bende gedwongen te worden zich aan te sluiten. Nu de rust is weergekeerd kan er ook aan gedacht worden om de middelbare school weer te openen.

De streek is een gebied in ontwikkeling. Ze is dun bevolkt en het is niet moeilijk om een lap grond te vinden om te bewerken. Mensen uit nabijgelegen dichtbevolkte dorpen die geen grond meer hebben komen er zich vestigen. Ze komen zonder iets te bezitten en alleen met de hoop dat het in de toekomst beter voor ze zal worden. Voor het moment ontbreekt het nog aan alles: voedsel, kleding, schoon drinkwater, elektriciteit, gezondheidszorg en onderwijs. Op het ogenblik is de situatie in de streek veilig en met de nieuwe weg is het gebied toegankelijk en makkelijk bereikbaar voor o.a. de autoriteiten. De school is een bewijs voor de mensen dat ze niet in de steek worden gelaten. De leerlingen zelf zijn trots op hun school en voelen zich niet langer achtergesteld bij hun leeftijdgenoten in de stad. Telkens als de vrachtwagen materialen bracht voor de bouw boden ze zich vrijwillig aan om te helpen

lossen.

Tijdens de bouw zelf ontbrak het niet aan toekijkende leerlingen. Ook het aantal leerlingen is toegenomen: 115 vóór de bouw en 190 nu. Behalve van Vulenze komen de leerlingen van de dorpen Kaniyi en Vusire. De verstweg wonenden moeten een uur te voet om aan de school te komen. Kaniye telt 350 gezinnen met een totaal van 2100 inwoners en Vusire 375 gezinnen met een bevolking van 2250.

2. Behoeften van de school in Vulenze.

Behalve de drie klassen die al gerealiseerd zijn heeft de school nog drie klassen nodig, een bureau tevens lokaal voor het onderwijzend personeel, 10 toiletten met septische tank en schoolbanken. Provisoris dienen nu planken bevestigd op paaltjes als bank. Voor de banken ben ik van plan een aanvraag in te dienen bij “Kleine Pastorale Projekten”. De eerste bekommernis is nu het persen en bakken van de benodigde bakstenen. De bakstenen zouden wel elders gekocht kunnen worden, in Lubero bijvoorbeeld, en vervoerd worden via de nieuwe weg, maar dat zou veel meer gaan kosten dan de stenen ter plaatse te fabriceren. Ook zouden met het vervoer veel stenen breken.

3. Begroting.

Indien gekocht kant en klaar:

De prijs van een baksteen is USD 0,033. Er zijn 180.000 stenen nodig hetgeen 5.940 dollar zou kosten. Een vrachtwagen van vier ton kan per keer 2.250 stenen vervoeren dus 80 ritten over veertig km heen en leeg terug. Dat betekent 80 maal 180 dollar = 14.400 dollar. Aankoop en vervoer tesamen zou dus op 20.340 dollar komen.

Indien ter plaatse gefabriceerd:

1. Voor het persen:

a. Arbeidsloon per steen 0.0103×180.000 \$ 1.854

b. 400 liter verlopen olie à \$ 0.60 \$ 240

2. Bouw van een hangar voor het drogen van de stenen

a. 10 dekzeilen à \$ 20 \$ 200

b. 15 kg spijkers à \$ 2.50 \$ 37,50

3. Arbeidsloon voor het bakken van de stenen \$ 160

\$ 2.491,50

Contributie van de bevolking:

a. 60 houten palen voor de hangaar à \$ 3 \$ 180

b. 10 m³ as à \$5 voor het persen van de stenen \$ 50

c. 50 liter benzine voor vervoer per moter van degene die toezicht moet houden (contributie Kruisheren Mulo) à \$2 per liter \$ 100

d. In gereedheid brengen van het terrein \$ 150

e. Constructie van de hangar \$ 100

f. brandhout voor het bakken van de stenen 70 ster à \$ 5 \$ 350

\$ 930

Voor de bouw van de school staat nog \$ 8.000 dollar op de rekening. De fabricatie van de bakstenen kan dus wel al beginnen, maar daarna moet ook al gedacht worden aan de bouw. Alle hulp is dus van harte welkom.

Jean Marie Kahindo Kighomade, de prior van Mulo, wenst jullie gezegend Kerstfeest en voorspoedig Nieuwjaar.